<u>Муса Җәлил</u>

***

Еллар, еллар...
Сезнең һәркайсыгыз
Сыйпап үтте минем битемне.
Чәчләремне күмеп ташлар өчен,
Ефәк кебек карлар китерде.

Сезнең эзләр буй-буй сызылып калган,
Җыерчыклар тулы маңгаем.
Шул эзләрдән аксын дидегезме
Яшьлегемнең алсу таңнарын.

Үпкәләмим сезгә!
Мин яшьлекне
Иң күрекле чорда кабызып,
Иң бәхетле илне төзегәндәге
Кайнар тирем итеп агыздым.

Безнең илдә тиңсез хезмәт белән
Социализм йорты төзелә.
Минем гомрем кирәк бер таш булып
Кереп ятты шул йорт нигезенә.

1934 ел